

Sygn. akt II W 1079/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ciechanów, dnia 29 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Ciechanowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Osiński

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Kamila Czyżewska

przy udziale oskarżyciela: Joanny Dymkowskiej – przedstawiciel Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ciechanowie

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2019 roku w Ciechanowie

sprawy:

K. B. (1), urodzonego dnia (...) w S., syna M. i S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 01.02.2018 r., w U. S. C., będąc podatnikiem zryczałtowanego podatku dochodowego od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, wbrew obowiązkowi, nie złożył w terminie do końca stycznia 2018 r. zeznania rocznego PIT-28 za 2017 r. o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, czym naruszył przepis art. 21 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 2157 ze zm.)

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 56§4 kks

orzeka:

1. Oskarżonego K. B. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu.
2. Przyznaje adwokatowi T. Ś. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł oraz 23% podatku VAT od tej sumy, tytułem wynagrodzenia obrońcy z urzędu.
3. Kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 1079/18

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 424§1 pkt 1 kpk w zw. z art. 113§1 kks sąd uznał za udowodnione następujące fakty:

Oskarżony: K. B. (1), syn M. i S., urodzony dnia (...) w S..

K. B. (1) zamieszkały w C. w 2017 roku rozliczał się z podatku dochodowego od osób fizycznych na zasadzie ryczałtu. Stosowne zeznanie podatkowe (PIT 28) złożył on do (...) w dniu 23 lutego 2018 roku. W dacie składania zeznania obowiązek jego złożenia był do 31 stycznia.

Fakty ustalono na podstawie: zawiadomienia k. 1, deklaracji k. 2. Sąd zważył, co następuje.

Zarzut aktu oskarżenia jest nieuprawniony.

Oskarżyciel podstawę zarzutu upatruje w ustawie z dnia 20 listopada 1998r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (j. t.: Dz. U. z 2019r., poz. 43 ze zm.). Zgodnie bowiem z powołaną ustawą podatnik, który wybrał tą formę rozliczenia podatku dochodowego winien złożyć do właściwego urzędu skarbowego zeznanie o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych – PIT 28. Obowiązek ten wynika z art. 21 ust. 2 pkt 2 cytowanej ustawy. Rzecz jednak w tym, że w tym zakresie nastąpiła zmiana ustawy. Do 1 stycznia 2019 roku obowiązek ten był określony do dnia 31 stycznia następnego roku po roku podatkowym. Oskarżony złożył zeznanie w dniu 23 lutego następnego roku, a więc uchybił terminowi. Zgodnie jednak z ustawą z dnia 4 października 2018r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r., poz. 2126) w tym zakresie nastąpiła zmiana. Termin ten został ustalony od dnia 15 lutego do końca lutego roku następującego po roku podatkowym – art. 5 pkt 2 lit. b tejże ustawy. Zgodnie z art. 11 ustawy weszła ona w życie w dniu 1 stycznia 2019 roku. Stąd obecnie jest tak, że podatnik rozliczający się na podstawie powołanej ustawy może złożyć swoją deklarację zgodnie z prawem do końca lutego następnego roku. Dalej zgodnie z art. 2§2 kks jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawy. Ustawą jest nie tylko ustawa – kodeks karny skarbowy, ale cały obowiązujący system prawny: „Przez obowiązywanie w czasie orzekania ustawy innej niż w czasie popełnienia przestępstwa rozumieć należy cały obowiązujący w danym czasie stan prawny odnoszący się do badanego czynu. Dlatego też w prawie karnym skarbowym, z uwagi na powiązania norm karnych skarbowych z szeroko rozumianym prawem finansowym i częstą zmianą aktów wykonawczych do tych regulacji, przez zmianę ustawy rozumieć należy także zmiany w aktach finansowych, których naruszenie daje podstawę do karania za czyn określony w KKS” (Wyrok SN z dnia 23 października 2003r., II KK 209/03, OSNwSK 2003 nr 1, poz. 1583, Legalis). Jeśli podstawą ustalenia odpowiedzialności oskarżonego – w zakresie określenia daty składania deklaracji – jest cytowana ustawa podatkowa, zaś sam przepis art. 56§4 kks na charakter bankietowy albowiem odsyła do innych przepisów, to owa ustawa podatkowa ma pierwszoplanowe znaczenie dla odpowiedzialności karnej. Wobec tego zmiana tej ustawy jest objęta normą tego przepisu. Jeśli oskarżony K. B. złożył deklarację w lutym, zaś zmiana ustawy spowodowała, że termin na złożenie deklaracji został zachowany, stanowi to, że ustawa nowa jest dla sprawy względniejsza. Należy ją zatem w sprawie zastosować. Oznacza to więc, że po zastosowaniu tejże ustawy, obowiązującej od 1 stycznia 2019 roku, oskarżony złożył deklarację w terminie. Przyjęcie przepisów nowych oznacza, że czas na złożenie deklaracji był do końca lutego i K. B. termin ten zachował. Nie ma w tej sprawie znaczenia, jak to ocenia sąd, że sytuacja z tej sprawy dotyczy składania deklaracji za określony rok do określonej daty, co miałyby oznaczać, że wskazana koncepcja powołana wyżej nie obowiązuje. Takie stanowisko przedstawił bowiem oskarżyciel publiczny. To nic nie zmienia w konieczności zastosowania przepisów względniejszych. Dlatego też ich zastosowanie skutkuje uznaniem, że deklarację oskarżony złożył w terminie. Nie popełnił wykroczenia skarbowego i w sprawie należało wydać wyrok uniewinniający.

Obrońcy z urzędu na podstawie §17 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714 ze zm.) sąd przyznał wynagrodzenie wraz z należnym podatkiem.

O pozostałych kosztach orzeczono na podstawie art. 623 pkt 2 kpk w zw. z art. 113§1 kks.

Dlatego orzeczono jak w wyroku.